

เรื่อง ควบคุมผู้เช่าชาย พ.ศ. 2494
และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอุบลราชธานี
เรื่อง ควบคุมผู้เร่ขาย
พุทธศักราช 2494

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484 เทศบาลเมืองอุบลราชธานี ออกเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองอุบลราชธานี และโดยอนุมัติของข้าหลวงประจำจังหวัด ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติเรื่อง ควบคุมผู้เร่ขาย พุทธศักราช 2494”

ข้อ 2. ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่สำนักงานเทศบาลและที่ชุมชนในท้องถิ่นแล้ว 7 วัน

ข้อ 3. ให้ยกเลิกเทศบัญญัติเรื่องว่าด้วยการเร่ขาย พุทธศักราช 2479 เทศบัญญัติว่าด้วยการเร่ขาย พ.ศ. 2479 แก้ไข พุทธศักราช 2481 และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งเทศบัญญัตินี้

ข้อ 4. ในเทศบัญญัติ

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า คณะเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐบาลแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจตราดูแล และรับผิดชอบในการดำเนินการสาธารณสุข ตามบทแห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2474 ในท้องถิ่นที่ใช้เทศบัญญัตินี้

“ผู้เร่ขาย” หมายความว่า ผู้นำอาหาร น้ำแข็ง หรือสิ่งของอย่างอื่นที่ขูเร่ขายในที่ต่าง ๆ ไม่ว่าทางบก หรือทางน้ำ

ข้อ 5. ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้เร่ขาย เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ใดเป็นผู้เร่ขายอยู่แล้วในวันใช้เทศบัญญัตินี้ ต้องขอรับใบอนุญาตภายในกำหนด 60 วัน นับแต่วันใช้เทศบัญญัตินี้

ข้อ 6. ในการร้องขอรับใบอนุญาตเป็นผู้เร่ขายให้ทำเรื่องรายขึ้นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่กำหนดไว้ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรและผู้รับใบอนุญาตไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484 ก็ให้ออกใบอนุญาตให้ตามแบบที่กำหนดไว้และตามประเภทผู้เร่ขาย ดังกำหนดไว้ในข้อ 7

ข้อ 7. ให้จำแนกประเภทผู้เร่ขายตามลักษณะของสินค้าเป็น 6 ประเภท คือ

(1) ผู้เร่ขายเนื้อสดต่าง ๆ เช่น เนื้อโค เนื้อสุกร ปลา หอย ฯลฯ

(2) ผู้เร่ขายอาหารสุก ซึ่งผู้ซื้อบริโภคได้ทันทีไม่ว่าจะปรุงไว้เสร็จแล้ว หรือจะปรุงขึ้นเมื่อมีผู้ซื้อ เช่น ข้าวแกง ก๋วยเตี๋ยว ขนมต่าง ๆ

(3) ผู้เร่ขายเครื่องดื่มต่าง ๆ เช่น ชา กาแฟ ไอศกรีม น้ำแข็ง น้ำหวาน ฯลฯ

(4) ผู้ร่ำขายอาหารแห้ง เครื่องเค็มและของหมักดอง เช่น หอม กระเทียม น้ำตาล กะปิ น้ำปลา หอยดอง เครื่องกระป๋อง ฯลฯ

(5) ผู้ร่ำขายผักสด พืชสด และผลไม้

(6) ผู้ร่ำขายสิ่งของต่างๆ นอกจากอาหาร

ข้อ 8. ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เป็นผู้ร่ำขายตามประเภทผู้ร่ำขายและตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 9. ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะผู้รับใบอนุญาตกับผู้ช่วย ซึ่งระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตอีกไม่เกินสองคน

ข้อ 10. ผู้รับใบอนุญาตร่ำขาย ไม่ว่าประเภทใดจะต้อง

(1) รักษาเครื่องมือ เครื่องใช้และเครื่องอุปกรณ์ที่ใช้ในการร่ำขายให้สะอาด

(2) แต่งกายให้สะอาดและจัดให้ผู้ช่วยแต่งกายให้สะอาดในขณะที่ทำการร่ำขาย

(3) ปฏิบัติการอื่นให้ต้องด้วยลุลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 11. ในการขาย ทำ ประกอบ ปรง หรือสะสมอาหารและน้ำแข็ง ผู้รับใบอนุญาตร่ำขาย จะต้องปฏิบัติตามระเบียบและข้อกำหนดดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(1) ใช้เครื่องปกปิดอาหาร น้ำแข็งและภาชนะเครื่องใช้สำหรับประกอบ หรือ ปรงอาหารหรือน้ำแข็งให้พ้นละอองและแมลงวัน และต้องรักษาเครื่องปกปิดนั้นให้สะอาดและใช้การ ได้ดี อยู่เสมอ

(2) ใช้น้ำสะอาดในการปรง แช่ ล้างอาหาร น้ำแข็งและภาชนะเครื่องใช้

(3) ใช้ภาชนะเครื่องใช้ที่ใส่ของบริโภค หรือที่ใช้ในการบริโภคที่สะอาด และ ต้องล้างและรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

(4) ใช้วัตถุที่สะอาดห่อหรือใส่ของให้แก่ผู้ซื้อ

(5) ไม่จ้างหรือใช้บุคคลที่ป่วยหรือมีเหตุควรเชื่อว่าป่วยเป็นโรคติดต่อหรือโรค

ผิวหนังที่น่ารังเกียจ เป็นผู้ขาย ทำ ประกอบ ปรงหรือสะสมอาหาร น้ำแข็ง

ข้อ 12. ห้ามผู้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ร่ำขายเมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อที่ระบุไว้ ดังต่อไปนี้ หรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่า ตนเป็นพาหะและได้รับแจ้งความเป็นหนังสือ แล้วว่าตนเป็นพาหะของโรคติดต่อ ดังต่อไปนี้

(1) กามโรค

(2) วัณโรค

(3) โรคเรื้อน

(4) คุชตะโรค

(5) ไข้รากสาดน้อย

(6) โรคบิด

ข้อ 13. ผู้รับอนุญาตทำการร่ำขายได้แต่ในระหว่างเวลา 04.00 น. ถึง 24.00 น.

ข้อ 14. ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดตามมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติ
สาธารณสุข. พุทธศักราช 2484

ข้อ 15. ผู้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้เร่ขายคนใด กระทำความผิดโดยฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อ
หนึ่งข้อใด เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกิน 15 วัน ในกรณีที่ผู้รับใบ
อนุญาตต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมา 2 ครั้งแล้ว ถ้าขึ้นกระทำความผิดอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้
เพิกถอนใบอนุญาตเสียแทนการสั่งพักใช้ก็ได้

ข้อ 16. เมื่อปรากฏว่า ผู้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้เร่ขายคนใดเป็นโรคติดต่อ หรือเป็นพาหะ
โรคติดต่อที่ระบุไว้ใน ข้อ 12 ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า ถ้าอนุญาตให้เป็นผู้เร่ขายต่อไปจะเป็น
อันตรายแก่สุขภาพของประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตผู้นั้นเสีย

ประกาศ ณ วันที่ 29 เดือน กันยายน พุทธศักราช 2495

(ลงนาม) ม. กรินชัย

(นายมงคล กรินชัย)

นายกเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี

อนุมัติ

(ลงนาม) สง่า สุวรรรัตน์

(นายสง่า สุวรรรัตน์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เป็นผู้เร่ขาย

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
1	ผู้เร่ขายเนื้อสดต่าง ๆ	-	25	
2	ผู้เร่ขายอาหารสุกซึ่งผู้ซื้อบริโภคได้ทันที	-	25	
3	ผู้เร่ขายเครื่องเค็มต่าง ๆ	-	25	
4	ผู้เร่ขายอาหารแห้งเครื่องเค็มและของหมักดอง	-	25	
5	ผู้เร่ขายผักสด พืชสด และผลไม้	-	25	
6	ผู้เร่ขายสิ่งของต่าง ๆ นอกจากอาหาร	-	25	

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอุบลราชธานี
เรื่อง ควบคุมผู้เร่ขาย (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2495

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2484 และ
มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2495 เทศบาลเมืองอุบลราชธานีออกเทศบัญญัติ
ไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองอุบลราชธานี และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัด
อุบลราชธานี ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1. เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติ เรื่อง ควบคุมผู้เร่ขาย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2495 ”
- ข้อ 2. ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย
ณ ที่สำนักงานเทศบาลเมืองอุบลราชธานีและที่ชุมนุมชนในที่อื่นแล้ว 7 วัน
- ข้อ 3. ให้ยกเลิกความในข้อ 13 แห่งเทศบัญญัติ เรื่อง ควบคุมผู้เร่ขาย พ.ศ. 2494 และ
ให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน
“ผู้รับอนุญาตทำการเร่ขายได้แต่ในระหว่าง เวลา 04.00 น. ถึง 23.00 น. เว้นแต่
ในงานพิธีกรรมต่าง ๆ”
- ข้อ 4. ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้เป็นผู้เร่ขายในท้ายเทศบัญญัติ
เรื่อง ควบคุมผู้เร่ขาย พุทธศักราช 2495 และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้เป็นผู้เร่ขาย
ตามบัญชีท้ายเทศบัญญัตินี้แทน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2496 เป็นต้นไป
- ข้อ 5. บรรดาใบอนุญาตให้เป็นผู้เร่ขายที่ได้ออกก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อ
ไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น ๆ
- ข้อ 6. ให้นายกเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี รักษาการตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 19 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2495

(ลงชื่อ)

ม. กรินชัย

(นายมงคล กรินชัย)

นายกเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี

อนุมัติ

(ลงชื่อ) สง่า สุวรรรัตน์

(นายสง่า สุวรรรัตน์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เป็นผู้รับขาย

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
1	ผู้รับขายเนื้อสดต่าง ๆ	1	-	
2	ผู้รับขายอาหารสุกซึ่งผู้ซื้อบริโภคได้ทันที	1	-	
3	ผู้รับขายเครื่องเค็มต่าง ๆ	1	-	
4	ผู้รับขายอาหารแห้งเครื่องเค็มและของหมักดอง	1	-	
5	ผู้รับขายผักสด พืชสด และผลไม้	1	-	
6	ผู้รับขายสิ่งของต่าง ๆ นอกจากอาหาร	1	-	

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุบลราชธานี
เรื่อง ควบคุมผู้เร่ขาย แก้วไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2501

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2484 และ
มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2497 เทศบาลเมืองอุบลราชธานีออกเทศ
บัญญัติไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองอุบลราชธานี และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการ
จังหวัดอุบลราชธานี ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติ เรื่อง ควบคุมผู้เร่ขาย แก้วไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3)
พุทธศักราช 2501 ”

ข้อ 2. ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย
ณ ที่สำนักงานเทศบาลเมืองอุบลราชธานีแล้ว 7 วัน

ข้อ 3. ให้ยกเลิกความในข้อ 4 แห่งเทศบัญญัติเรื่อง ควบคุมผู้เร่ขาย พุทธศักราช 2494
เสียทั้งข้อและให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

ข้อ 4. ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า คณะเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มี
อำนาจหน้าที่ตรวจตราดูแลและรับผิดชอบในการดำเนินการสาธารณสุข ในท้องถิ่นที่ใช้เทศบัญญัตินี้

“ผู้เร่ขาย” หมายความว่า ผู้นำอาหาร น้ำแข็ง เร่ขายในที่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะทางบกหรือ
ทางน้ำ

ข้อ 5 ให้ตัดความใน ข้อ 7 (6) แห่งเทศบัญญัติ เรื่อง ควบคุมเร่ขาย พุทธศักราช 2494
ออก นอกนั้นให้คงไว้ตามเดิม

ข้อ 6. ให้ตัดความในบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมหมายเลขที่ 6 ท้ายเทศบัญญัติ เรื่อง ควบคุม
ผู้เร่ขาย พุทธศักราช 2495 ออก นอกนั้นให้คงไว้ตามเดิม

ข้อ 5. ให้นายกเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี รักษาการตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 19 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2495

(ลงชื่อ) ม. กรินชัย

(นายมงคล กรินชัย)

นายกเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี

อนุมัติ

(ลงชื่อ) ประสงค์ อิศรศักดิ์

(นายประสงค์ อิศรศักดิ์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติ เรื่อง ควบคุมผู้เร่ขาย แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530

หลักการ

เพื่อปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ผู้เร่ขาย ของเทศบัญญัติเทศบาลเมือง
อุบลราชธานี เรื่อง ควบคุมผู้เร่ขาย

เหตุผล

โดยที่ได้มีกฎกระทรวง (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.
2484 ให้ไว้ ณ วันที่ 23 มกราคม 2528 ได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ผู้เร่ขายขึ้นใหม่
จึงเป็นการสมควรปรับปรุง แก้ไขเทศบัญญัติ เรื่อง ควบคุมผู้เร่ขาย ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุบลราชธานี
เรื่อง ควบคุมผู้เร่ขาย แก้วไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2484 เทศบาลเมืองอุบลราชธานี โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองอุบลราชธานี โดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ควบคุมผู้เร่ขาย แก้วไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530 ”

ข้อ 2. เทศบัญญัตินี้ให้ใช้ในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลเมืองอุบลราชธานีแล้ว 7 วัน

ข้อ 3. ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ควบคุมผู้เร่ขาย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2495 และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายเทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4. บรรดาใบอนุญาตให้เป็นผู้เร่ขายที่ได้ออกให้ก่อนเทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนถึงสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ 5. ให้นายกเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 20 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2530

(ลงชื่อ) ประจวบ ศรีชัยรัตน์

(นายประจวบ ศรีชัยรัตน์)

นายกเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี

อนุมัติ

(ลงชื่อ) เถกิง เจริญศรี

(นายเถกิง เจริญศรี)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

บัญชีค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เป็นผู้ร่ำขาย

พ.ศ. 2530

เลขที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม	
		บาท	สตางค์
1	ค่าใบอนุญาตให้เป็นผู้ร่ำขาย ฉบับละ	4	-